

taget til Indførelsen af det metriske System for Maal og Vægt, saaledes som ovenfor anført, er der ikke nogen Anledning til her at gaa ind paa en Udvikling af dette Systems Fordele, og det skal kun bemærkes, at da dets Benyttelse har haft Lejlighed til at fæstne sig i de forløbne to Aar i Tyskland, Sverige og Norge, gør Trangen til dets Indførelse her sig hyderligere gældende, under vor Handelsomsætning med disse Lande.

Til nærmere Oplysning om Justeringsvæsenet er Lovforslaget bilagt med et Udcast til Reglement for Justering af Maal- og Væjeredstaber. Dette omfatter de Længde- maal, Flademaal, Rummaal og Vægtlodder efter det metriske System af de forskellige Størrelser, som man nu vilde antage tilstrækkelige til at fyldestgøre det praktiske Livs Fordringer, og for de forskellige Størrelser af Maal eller Vægtlod angives den Nøjagtighed, inden for hvilken Justeringen kan finde Sted. Væjeredstavernes Bestaffenhed og Nøjagtighed omhandles ligeledes, og endelig anføres en Takst for Justering og Omjustering saavel for Sager, der ere forfærdigede ved Justerkammerets Foranstaltning, som for dem, der have anden Oprindelse. Trods den store Detail, hvori dette Reglement er udarbejdet, er det dog ikke udtømmende for Vægtternes Vedkommende, men adskilligt er forbeholdt nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeren.

Det vil være indlysende, at dette omfattende Aktstykke ikke er stiftet til at optages i en Lov, saa meget mindre som det er at forudsæ, at naar Meterystemet træder ind i Livet, vil man snart finde, at Reglementet kan trænge til Forandringer og Forbedringer. Ikke heller anses det nyttigt at give enkelte af Reglementets Bestemmelser Lovskraft, da den allerstørste Del dog maatte overlades til kongelig Anordning eller ministerielle Bestemmelser. For saa vidt man i saa Henseende vil hæfte Opmærksomheden paa Reglementets § 43, hvori anføres Størrelsen af den Afvigelse, hvormed Væjrestaberne endnu blive at anse som rigtige til Brug,

formenes Bestemmelsen i Lovforslagets § 10, for Størrelsen af den Afvigelse, hvorved Straffskyld indtræder, for at være tilstrækkelig. Udvalget skal derfor tilraade, at Landstinget fastholder sit Standpunkt at overlade Justeringsvæsenet til kongelig Anordning, og altsaa i dette Punkt at slutte sig til det foreliggende Lovforslag.

Man skal dog henlede Opmærksomheden paa, at der bør træffes Foranstaltninger til saa vidt muligt at tilvejebringe Lettelse for Befolkningen ved at opnaa Justering og Omjustering af Væjrestaber, saa at Forsendelser til Kjøbenhavn saa vidt muligt undgaaes. Dette gælder især for visse Arter af Vægte, hvoraf saadanne Vægte som Brovægte maa justeres paa Stedet, ligeledes for de grovere Maalvæjrestaber, der ikke leveres af Justerkammeret.

Under Behandlingen af denne Sag er der indkommet et Andragende fra Tømmerhandlerforeningen i Kjøbenhavn og Sylland, som gaar ud paa, at det, efter at Meterystemet er blevet indført her i Landet, fremdeles maa være anset lovligt at udbyde Trælafst til Salg efter det Maal, hvori det tildannes i de nordiske Eksportlande, nemlig i engelske Tommer for Breder og Tykkelser, og at der endvidere til Lettelse for Tømmerhandelen maa optages i Loven en Enhed under Benævnelsen „Meterfod“, lig $\frac{1}{3}$ Meter, til Maaling af Længder. Dette sidste Forlangende kan der ikke være Tale om at imødekomme, og naar det i Andragendet anføres, at det er Brug saaledes ved Tømmerhandelen i Frankrig og Belgien, da beror dette sandsynligvis paa en Misforstaaelse. Trælafsthandelen maa og vil ved Praksis ordne sig saaledes, at Brædderne afskappes i Længder, der kunne tilfredsstille Køber og Sælger, uden at gaa til et urimeligt Antal af Delinger paa hver stigende Meter, ligesom man nu holder sig til hele Fod. Med Hensyn til Breder og Tykkelser stiller Sagen sig dog noget anderledes. Der kan ikke næres nogen Tvivl om, at man har Ret til at sælge Trælafst her i